

לע"נ ברוך בענדיש וברכה גרוס ע"ה
BY MR. AND MRS. DUVY GROSS

WEEKLY PLANNER

פרשת השבוע תולדות דף השבוע מגילה ו' פרנס השבוע לז"נ פריידל בת אליעזר ודבורה בת אברהם ע"ה

Dedications available, email Zacharia Adler - info@dafaweek.org

TRACK / DAY	א) עם מראי מקומות	ב) אליבא דהלכתא	ג) לימוד וחזרה (ד' פעמים) וחזרת מסכת תענית
יום ראשון	☐ דף ו' עמוד א' עם רש"י ותוס'	☐ דף ו' עמוד א' עם רש"י	☐ דף ו' עמוד א'
יום שני	☐ חזרה דף ו' עמוד א' ☐ בענין אם מליאה זו חרבה זו ע' דעת תבונות אות קלב'-קלג' והג"ה מספר 300-301	☐ דף ו' עמוד ב' עם רש"י	☐ דף ו' עמוד ב'
יום שלישי	☐ דף ו' עמוד ב' עם רש"י ותוס' ☐ בענין החלזון רש"י ד"ה על ידי חלזון רש"י מנחות מד. ד"ה ועולה גליון מהרש"א שם מעשה רקח הלכות ציצית פרק ב	☐ <u>בדין לבנות ביה"כ בבית ע"ז</u> תוס' ד"ה טראטריות, מג"א ס' קנד ס"ק יז מ"ב או"ח הל' בית הכנסת ס' קנד סעיף יא שו"ת אגרות משה או"ח חלק א סימן מט	☐ חזרה א' דף ו' עמוד א'
יום רביעי	☐ חזרה דף ו' עמוד ב' ☐ בענין אין מעבירין על המצות ע' טורי אבן "נראה ליי" עד "דאין מעבירין" ו"אבל הכא" עד " דזרזין מקדימין למצות."	☐ <u>בדין לעשות סעודה בי"ד אדר ראשון</u> תוס' ד"ה ורבי אליעזר ח"י אדם קנה מ'	☐ חזרה א' דף ו' עמוד ב'
יום חמישי	☐ <u>בהמשך הענין</u> ע' שו"ת חתם סופר או"ח סימן רח	☐ <u>בהמשך הענין</u> ערוה"ש תרצז' ב' משנ"ב מהדו' דרשו מספר 11 תרצז'	☐ חזרה ב' דף ו' עמוד א'
יום ששי	☐ בענין רש"י ד"ה אין מעבירין ע' רש"י, שיעורי רמ"ד הלוי סאלאווייציק שליט"א מנחות סד: מרומי שדה מגילה ו: "והנה"	☐ <u>בדין לקרות ד' פרשיות באדר א'</u> טור או"ח ס"ס תרפח' ערוה"ש תרצז' א' שערי תשובה תרצז' ס"ק א'	☐ חזרה ב' דף ו' עמוד ב'
שבת	☐ חזרה דף ו' מגילה ☐ חזרה דף ו' תענית	☐ חזרה דף ו' מגילה ☐ חזרה דף ו' תענית	☐ חזרה ג' דף ו' מגילה ☐ חזרה דף ו' תענית
הוספות	☐ חזרה דפים ב'-ה' מגילה ☐ שיעורי עיון על הדף ☐ בחינה על הדף		

לימוד מסכת מגילה מוקדש לע"נ ר' סנדר חיים זאב ב"ר יחיאל ישראל הירט ע"ה

dafaweek.org • info@dafaweek.org • 718.376.9663

ו:

ו.

יום שני - בענין אם מליאה זו חרבה זו

(1) דעת תבונות אות קלב-קלג' - "ועל כן" עד "לתכלית שלם." #1

(2) הג"ה מספר 300-301 - כל דבריו. #2

יום רביעי ויום חמישי

בענין אין מעבירין על המצות

(1) טורי אבן מגילה ו-: "נראה לי" עד "דאין מעבירין" ו"אבל הכא" עד " דזריזין מקדימין למצות." #5

(2) שו"ת חתם סופר או"ח סימן רח- "ובזה נתיישב לי" עד "כי הקצרת." #6

יום שלישי - בענין החלזון

(1) רש"י מגילה ו-: ד"ה על ידי חלזון

(2) רש"י מנחות מד. ד"ה ועולה. #3

יום ששי

בענין רש"י ד"ה אין מעבירין

(1) רש"י מגילה ו-: ד"ה אין מעבירין²

(2) שיעורי רמ"ד הלוי סאלאוויציק שליט"א מנחות סד :- "ולכאורה זה" עד "על המצות." #7

(3) מרומי שדה מגילה ו-: "והנה לפי" עד "הטורי אבן ז"ל." #8

(3) גליון מהרש"א שם. #4

(3) מעשה רקח הלכות ציצית פרק ב- דם חלזון. שם דף מ"ד ת"ר חלזון זה גופו דומה לים וברייתו דומה לדג ועולה אחת לשבעים שנה ובדמו צובעים תכלת לפיכך דמיו יקרים ופי' רש"י גופו מראה גופו תבנית דיוקנו ועולה מן הארץ לפי שאינו עולה אלא אחד לשבעים שנה ע"כ ולכאורא משמע מדבריו שאינו מין דג... אכן רש"י ז"ל לשטתיה אזיל שפירש להדיא במגילה דף ו'...ופי' רש"י שהוא עולה מן הים על ההרים וכן משמעות הגמרא שהרי בשביל זה נתן לזבולון הרים וימים וא"כ אין כאן סתירה לדברי רש"י שכתב בסוגיין שהוא עולה מן הארץ דכוונתו שמשם צדין אותה אמנם תחילת ברייתו אינה אלא מן הים ומסכים לדברי רבינו שכתב שהוא מין דג וכו' וכן משמע להדיא מדברי התוס' פרק כלל גדול דף ע"ה ד"ה הצד חלזון וכו' ואיתיה נמי בילקוט פרשת וזאת הברכה. ומ"ש רבינו שדומה עינו לעין התכלת מצאתי בהרמב"ם כתיבת יד לעין הים ובאמת כן הוא בגמ' ועכ"ז אין נראה לשבש הנוסחא שלפנינו ודו"ק.

² ועיין הערות הגר"ש אלישיב שבת כב: שהביא לשון רש"י "ונראה בעיני דאמור רבנן קביעותא בנר שני משום דאין מעבירין על המצות". ואין לשאול מה שייך דין אין מעבירים על המצות כשהדלקת כל המנורה מצוה אחת היא, כי מכל מקום מלבד מצות ההדלקה יש גם כן דין 'זריזין' ו'אל תחמיצנה'. ולגבי הא כל שאפשר להקדים, מקדימים. " וכנראה דר"ל דבעת רש"י דאע"ג שמזכיר הדין של "אין מעבירין" כולל בזה ג"כ הדין של זריזין וכמשמעות רש"י כאן וזה גופא קושיית הגרמ"ד דהוי ב' דינים נפרדים.

¹ ועיין עוד בשו"ת חתם סופר חלק א (אורה חיים) סימן קסג "ומי שנעשה לו נס באדר, נראה נמי כמ"ש מג"א סס"י תרפ"ו לעשותו בשני דלא שייך אין מעבירין על המצות, דהשתא דעשו אנשי כנה"ג השני לעיקור לענין נס משום מסמך גאולה לגאולה, א"כ הראשון הוא שבת ולא שייך אין מעבירין על המצות דעדיין לא הגיע זמנו, והש"ס פ"ק דמגילה [ו' ע"ב] דקאמר אין מעבירין על המצות היינו על אנשי כנה"ג גופייהו דהיה להם לתקן בראשון משום אין מעבירין, אבל השתא דתקנו בשני משום גאולה לגאולה שוב נעשה הראשון שבט לענינים אלו והשני הוא אדר." וע"ע בתורת משה לפורים קטן (הובא בספר שמות).

5. טורי אבן מגילה ו:

1. דעת תבונות אות קלב-ה'קלג'

אבל הכא בהאי דמגילה אין בה משום אין מעבירין, דאין בזה לא העברת מקומו וגם לא התחיל בה עדיין, אלא העברת זמן בלבד, ודמי לכל הני דתנן בפרק ב' (כ:) שמצוותן כל היום כמגילה והלל ומוספין ושאר דקחשיב התם דאם לא עשאן שחרית עושה כל היום כולו, ואין בהן משום אין מעבירין אלא דזריזין מקדימין למצות. והיינו דאמר ריש פרק ג'

מסתבר טעמא דאין מעבירין נראה לי הא דבגמרא אין מעבירין לאו דוקא. וכל מקום דאמר אין מעבירין פירושו דכל היכא שיש לפניו שתי מצות, שיש לו לעשות תחילה הא דפגע ברישא מהאי טעמא דאין מעבירין, וכי הא דפרק ג' דיומא (ג:) דדישון מופת הפנימי קודם למצוה, דכי עייל בהיכל במזבח פגע ברישא, ומשום הכי אפר התם דעבדו דרעא אוטוטפתא אסור, ובפרק ה' דיומא (ג:) גבי מנתן קרנות המזבח הפנימי קאמר דמרינא דקדון מעבית דרומית דפגע ברישא בהאי עביד משום אין מעבירין, והני כיון דפגע במזבח הפנימי אי נמי בקדון מעבית דרומית ברישא אין לעבדו מעליהן למקום ומצוה אחת להקדים להם משום אין מעבירין. וכל שכן אם התחיל כבר באדו מצוה שאין להפסיק באמצע לדבר הרשות, כגון דתנן סוף פרק ה' דפסחים (ד:) שחט ישראל וקיבל הכהן נתן לחביו וחביו לחביו מקבל את המלא ומחזיר את

ועל כן מתחילת הסדרים הבדיל האדון ב"ה סדרי הטוב לצד אחד להסתדר וליתקן, וסדרי הרע להתגלגל בהשפלתם ממדרגה למדרגה. כי לפי מה שהיה סדר מסדרי הטוב נתקן, כך סדר הרע נשפל לעומת זה, עד שבהשתלם סדרי הטוב ליתקן, נמצא הרע נשפל לגמרי, והעולם מתוקן כראוי. וזה פתח גדול להבין ענין „אמלאה החרבה“ (יחזקאל כו, ב), המוזכר אצל רבותינו (מגילה ו-י) ³⁰⁰, כי זה כלל ענין עבודת האדם, כי עשה האלקים את הטוב ואת הרע, והשפלת הרע אינה תלויה אלא בהגברת הטוב, וההפך להפך ח"ו. והקב"ה הודיענו המעשים המצטרפים אל הגביר הטוב בסדריו, שממילא נודע השפלת הרע וכל סדריו, ונמצא העולם מתתקן בתיקון שלם.

קלג) אמרה הנשמה: כל אלה בדברים מחוורים לי. וזה סדר נאה להבין מידותיו של האדון ב"ה המיוסדים בעומק חכמתו, שלא יהיו דברי העולם ומקרוי בדברים נופלים על צד ההזדמנו ³⁰¹. אבל הכל מתוקן בחכמה עמוקה לתכלית שלם.

2. הג"ה מספר 301-300

298. — עדיין אינו מושרש במקום קבוע שמייעד לו.
299. על ידי השפלת הרע יש לטוב כח פעולה יותר גדול.

300. כמאמרם ז"ל שם: „אם מלאה זו“ (קסרי) „חרבה זו“ (ירושלים). ועוד אמרו: „לא נתמלאה צור אלא מחורבנה של ירושלים“ (רש"י בראשית כה, כג), פירוש — אחרי שהרע הושפל ונדחה מהמדרגות העליונות, יכול להתפשט שוב רק ע"י חורבן הקדושה. ובהגברת הקדושה על ידי כל מעשה מצוה — יורחק

3. רש"י מנחות מד.

זיל טפיי ו! אפי' מוולגל העבד יומר מן האשה ל"א זיל טפי כלומר זיל ווסקיף וזיכרן שלא עשאני עבד כדי להשלים: גופו. מראה גופי ו! חננית דיוקני: ויעולה מן הארץ: לפיכך, שאינו עולה אלא אחת לע' שנה דמיו יקירין: יציעית. מזה קלה עשה צלמלא: גפה של רומי, נשבעה בחיי המלך שהוא עשה של רומי ל"א ע"ז(ב): צפסוק אחרון של פרשה (נמדבר טו) א"א כתיב צ' פעמים אני ה' אלהיכם אחד בראשון ואחד בסופו: שליש למלכות. שניטתה להמגיר: ט ארתן מוצעות. לא מכה והביאתן ט וואו היה מתן שכרו צעה"ז: הוציאה כתב מידה. וספרה לו כל המלאכה שלש עשרה שנים היא מתגיית לפי ששמעה נס גדול של חומר מלכות שטפסו לו ד' לילות על פניו: פונדק. שלש עשרה שנים עזרתי וסגים: והשובר בית כרי. פעור שמא יחזור בו: משום יישוב איי. ללאחר שקבעה שוב אינו נוטלה משם אפי' יואל ממנו כדלמך צפ' השאלו צב"מ (דף קג.) הלכך בקושי יואל חזונה מחיי נורח ומחיה אחרת ואמי

זיל טפי ת"ר חלוון והו "דומה לרג ועולה אר צובעין תכלת לפיכך ה אין לך כל מצוה קלה מתן שכרה בעז"ה(ד) ול צא ולמד ממצות ציצ שיהיה זחיר במצות ז בכרכי הים שנוטלת ד שיגר לה ארבע מאוה כשהגיע זמנו בא וי שפחתה ואמרה לה או מאות זרובים בא וישב יכנס נכנס הציעה לו ואחת של זהב וכן כל כסף ועליונה של זהב

4. גליון מהרש"א שם

גמ' צוה עלי ויעשוני גירות. עיין גמרות דף כד ע"ב חספוט ד"ה לא מימי: רש"י ד"ה ועולה מן הארץ. עיין רש"י בגמילה דף 1 ע"א ד"ה על ידי חלוון וצננהדרין דף קא ע"א ברש"י ד"ה חלוון ועיין שם דף ע"א דף קא דף ע"ב ע"ב חספוט ד"ה מספק:

6. שו"ת חתם סופר או"ח סימן רח

סי' י"ג (ח"ד סי' אלף פו) ותשובת ח"צ סי' ק"ו ומשנה למלך ה' מגילה פ"א הל' י"א. ובגמרא לזה י"ל דוקא במצוה שכבר נוטל עליו יש לו לזרז ולהקדים ולא להמתין, אבל מצוה שאנו מקבלים עלינו תחלה ועדיין לא נתחייבו בה, לא שייך כל כך זריזין, וטוב לקבוע ביום המוכרח והיינו מסמך גאולה לגאולה. ואך לפי הנחה שהנחנו שעב"פ מדאורייתא מחוייבים לעשות שום זכר לכל הפחות לאוסרו בהספד ותענית. אי"כ מחוייבים לעשות מיד באדר הראשון משום אין מעבירין על המצות, וכזה מורה ר' שמעון בן גמליאל ל"י אלעזר ב"ר שמעון. אך מה שהוספנו אנחנו מגלה ושמחה ומשולח מנות אנחנו קובעים ביום המוכרח בשני למיסמך גאולה לגאולה. ועיין כל זה פ"ק דמגלה וי"ו ע"ב ויובנו דברי כי הקצרת"י.

ולו"י דמסתפינא אמינא הא דכתיב במגלת אסתר (ט, כו-לא) קימו וקבלו וגו' כאשר קבלו עליהם דברי הצומות וזקעתם. הרי זה בא ללמד ונמצא למד. דבא לומר יען עד ימי מרדכי לא היו ימי שלום"י, והיו הצומות בדי' ימים בשנה חובה.

[י. חוב מן התורה לעשות זכר לנס] וב"ש פורים והוכנה וכל ימי מגילת תענית לעשות זכר לנס ממות לחיים הוא דאורייתא ממש מק"ו כדאיתא פ"ק דמגילה, עיין רמב"ן סוף שרש ב'. מכל מקום היינו לעשות שום זכר לנס, אבל איכות וכמות הזכרון ההוא הוא מדרבנן, כגון קריאת מגלה ומשולח מנות והדלקת נרות בתוכה הכל מדרבנן. אבל לעשות שום זכר קצת ולכלל הפחות לאסרו בהספד ותענית הוא דאורייתא מק"ו הג"ל"י.

[יא. י"ד וט"ו של אדר ראשון] ובזה נתיישב לי מ"ט וסברא לאסור בהספד ותענית בי"ד וט"ו באדר הראשון, מזה נפשך, אם אין עושין אותו פורים ממש, מה ענין לאסורו בהספד ותענית. והנה בלא"ה נמי צריך עיין מה ראו באמת לקבוע פורים בשני, משום מסמך גאולה לגאולה עדיף, הלא זריזין מקדימין למצות ואין מעבירין על המצות עדיף מעשות מצוה מן המוכרח כמבואר בתשו' רבי"ז (הישנות

7. שיעורי רמ"ד הלוי סאלאווייציק שליט"א מנחות סד:

עיי ברש"י במגילה (ו:) שכתב אין מעבירין משבט ליד אקדים לעשות דהכי תמא צמילתא ושמתם את המלות אם צלח מצוה לידך אל תחמינה, ולכאורה זה דין אחר דלדך לעשות המצוה מיד כלשון המכילתא ואם צלח מצוה לידך עשה אותה מיד, ודין אין מעבירין הוא רק אם עובר למקום אחר או למצוה אחרת, אבל כשאדם שוה ואינו עושה מיד אין צוה משום אין מעבירין על המלות (וקן מונח ממירון המוס').

8. מרומי שדה מגילה ו:

דהנה לפי יישוב החוס' בצנחוס בני"ל, פי' אין מעבירין עב"מ כהן הוא כמו צב"מ. דמשו"ה דכתיב ושמתם אה"מ, למדנו לקבוע המצוה בזמן הקדום. ואינו דומה לכהן דזריזין מקדימין למצוה דנפקא לן מקרא וישכם אזכרם צנח. דהתם לא מיירי לענין קביעת המצוה בשעת הקדומה, אלא לזריזות להקדים בכל האפשר, ובאמת שם לא מיירי אלא צנחכס דמצוה קודם שהגיע זמנה. אבל כהן מיירי צנף המצוה שנקרא זמנה. וללא כהגאון בעורי אבן זל"י

